

gennemført Systematik. Paa enkelte Praktikere kan denne maaske straks virke lidt desorienterende, ikke mindst da Adskillelserne mellem de forskellige Begreber af og til kan være — og ifølge Sagens Natur *maa* være — lidt usikre og flydende, saaledes som naar man f. Eks. taler om den samme Paknings samtidige Reklame-, Service- og Emballagefunktion. Enhver, der bare er i Stand til at tænke en lille Smule abstrakt, vil Bogen imidlertid give et virkeligt Udbytte ved sin Oversigt over Reklamens Systematik i Almindelighed og den moderne Konsumemballages Forhold og Problemer i Særdeleshed, saaledes at den bør kendes af enhver, der i praktisk Virksomhed arbejder med Konsumemballage paa den ene eller anden Maade.

W. Reinhard.

Leonard L. Watkins: Commercial Banking Reform in The United States. With Especial Reference to The 100 Per Cent Plan And The Regulation of Interest Rates on Bank Deposits. Michigan Business Studies, Volume VIII, No. 5, Ann Arbor 1938.

Siden det amerikanske Bankvæsen i 1933 blev rekonstrueret, har man stadig føjet Ændringer til paa forskellige Punkter i dets Struktur. Bankfolk og andre interesserede staar endnu over for det dobbelte Problem, dels at vurdere Virkningerne af de nye retslige og administrative Indgreb, som mangler Gennemprøvelse i Praksis, dels at dømme om, hvorvidt yderligere Forandringer er tilraadelige.

Denne — de stykvisse Reformers — Metode har dog ogsaa Modstandere, hvoraf en Del mener, at man ikke kan haabe paa at fjerne Hovedulemperne ved Banksystemet uden drastiske Ændringer i dets Grundplan og uden at lægge Ledelsen i mere kompetente Hænder, idet man henviser til, at Erfaringerne allerede i tilstrækkelig Grad har vist, at stykvisse Ændringer er unyttige.

Den foreliggende Bog er delt i to Afsnit. Det første beskæftiger sig med *Reguleringsmetoder og Reformprogrammer*; det andet behandler det Detailspørgsmaal, der især har Forfatterens Interesse: *Indlaansrenten*.

Paa det første Omraade gælder Udredningen hovedsagelig 100 pCt.-Planen, eller Planerne. Der søges til en Begyndelse opstillet Maalet for Reformbestræbelserne gennem Citater fra Keynes, Irving Fisher, Cole m. fl. Disse stiler ganske vist ikke helt efter det samme. Bør Bestræbelserne gaa ud paa Stabilisering af Priserne? Af Pengemængden? Eller kan Maalet ikke formuleres saa snævert? — Men er der end ikke ganske Enighed om Maalet, saa fremhæves dog adskilligt, som taler for, at 100 pCt.-Planen i hvert Fald er Vejen, der fører i den rigtige Retning.

Den stigende Anvendelse af Checks til Betalinger har medført, at man som Betalingsmidler maa regne ikke alene Mønt og Sedler, men ogsaa »Checkpenge« (Indestaaende paa Checkkonti). Kontanter, der indsættes paa Checkkonti, udlånes jo atter af Banken, saaledes at baade Kontanterne og Indskydernes Fordringer kan tjene som Omsætningsmiddel. Men medens Seddeludstedelsen er forbeholdt enkelte Banker og underkastet faste Regler, savnes den tilsvarende Kontrol med »Checkpenge«, og det er en Reform i denne Retning, 100 pCt.-Planen tager Sigte paa, idet den kræver, at der for Indskud paa Checkkonti skal holdes 100 pCt. Reserver i Kontanter og Indestaaende hos Federal Reserve Bankerne.

gennemført Systematik. Paa enkelte Praktikere kan denne maaske straks virke lidt desorienterende, ikke mindst da Adskillelserne mellem de forskellige Begreber af og til kan være — og ifølge Sagens Natur *maa* være — lidt usikre og flydende, saaledes som naar man f. Eks. taler om den samme Paknings samtidige Reklame-, Service- og Emballagefunktion. Enhver, der bare er i Stand til at tænke en lille Smule abstrakt, vil Bogen imidlertid give et virkeligt Udbytte ved sin Oversigt over Reklamens Systematik i Almindelighed og den moderne Konsumemballages Forhold og Problemer i Særdeleshed, saaledes at den bør kendes af enhver, der i praktisk Virksomhed arbejder med Konsumemballage paa den ene eller anden Maade.

W. Reinhard.

Leonard L. Watkins: Commercial Banking Reform in The United States. With Especial Reference to The 100 Per Cent Plan And The Regulation of Interest Rates on Bank Deposits. Michigan Business Studies, Volume VIII, No. 5, Ann Arbor 1938.

Siden det amerikanske Bankvæsen i 1933 blev rekonstrueret, har man stadig føjet Ændringer til paa forskellige Punkter i dets Struktur. Bankfolk og andre interesserede staar endnu over for det dobbelte Problem, dels at vurdere Virkningerne af de nye retslige og administrative Indgreb, som mangler Gennemprøvelse i Praksis, dels at dømme om, hvorvidt yderligere Forandringer er tilraadelige.

Denne — de stykvisse Reformers — Metode har dog ogsaa Modstandere, hvoraf en Del mener, at man ikke kan haabe paa at fjerne Hovedulemperne ved Banksystemet uden drastiske Ændringer i dets Grundplan og uden at lægge Ledelsen i mere kompetente Hænder, idet man henviser til, at Erfaringerne allerede i tilstrækkelig Grad har vist, at stykvisse Ændringer er unyttige.

Den foreliggende Bog er delt i to Afsnit. Det første beskæftiger sig med *Reguleringsmetoder og Reformprogrammer*; det andet behandler det Detailspørgsmaal, der især har Forfatterens Interesse: *Indlaansrenten*.

Paa det første Omraade gælder Udredningen hovedsagelig 100 pCt.-Planen, eller Planerne. Der søges til en Begyndelse opstillet Maalet for Reformbestræbelserne gennem Citater fra Keynes, Irving Fisher, Cole m. fl. Disse stiler ganske vist ikke helt efter det samme. Bør Bestræbelserne gaa ud paa Stabilisering af Priserne? Af Pengemængden? Eller kan Maalet ikke formuleres saa snævert? — Men er der end ikke ganske Enighed om Maalet, saa fremhæves dog adskilligt, som taler for, at 100 pCt.-Planen i hvert Fald er Vejen, der fører i den rigtige Retning.

Den stigende Anvendelse af Checks til Betalinger har medført, at man som Betalingsmidler maa regne ikke alene Mønt og Sedler, men ogsaa »Checkpenge« (Indestaaende paa Checkkonti). Kontanter, der indsættes paa Checkkonti, udlånes jo atter af Banken, saaledes at baade Kontanterne og Indskydernes Fordringer kan tjene som Omsætningsmiddel. Men medens Seddeludstedelsen er forbeholdt enkelte Banker og underkastet faste Regler, savnes den tilsvarende Kontrol med »Checkpenge«, og det er en Reform i denne Retning, 100 pCt.-Planen tager Sigte paa, idet den kræver, at der for Indskud paa Checkkonti skal holdes 100 pCt. Reserver i Kontanter og Indestaaende hos Federal Reserve Bankerne.

Paa det andet Omraade behandles først Udviklingen gennem de sidste hundrede Aar. Dernæst opstilles forskellige Definitioner, af hvilke de vigtigste vedrører de forskellige Arter Indskud samt Begrebet Rente.

Især Rentedefinitionen paakalder Opmærksomhed; det hedder nemlig, at »Rente betyder en Betaling, Godskrivning, Tjeneste eller anden Værdi, der af Banken ydes som Gengæld for Brugen af indestaaende Midler uanset om saadanne Betalinger, Godskrivninger, Tjenester eller andre Værdier varierer med eller har direkte Tilknytning til Indskydernes indestaaende Saldo.«

Til Slut beskæftiger Forfatteren sig med *Virkningerne* af Indlaansrente-regulering og denne Regulerings Benyttelse som Kontrolmiddel. En Regulering af Rentesatserne kan være af nogen Betydning, da Rentesatsens Højde paavirker dels Aktivernes Sammensætning (og dermed Likviditeten), dels Aktivernes Kvalitet (Anbringelsernes Art). De to Omraader, Likviditets- og Kreditkontrol, bliver indgaaende behandlet.

Kontrol med Indlaansrenten er ganske vist kun *een* af de Ting, der er nødvendige for Gennemførelsen af en effektiv Kontrol med Bankvæsenet; men, hævder Forfatteren, den staar i Betydning over adskillige andre af de nugældende Foranstaltninger, og dette nye Kontrolinstrument har endnu ikke opnaaet den Anerkendelse, det fortjener.

S. A. Nonnegaard-Pedersen.